

Pelėdžiukas

Gabių vaikų klubo laikraštis

Nr. 12

2014 m. rudenį

Šiame numeryje:

- Pimaklasių gaimnazistų viltys ir lūkesčiai
- VDU „Rasos“ gimnazijai – 35 metai!
- Išrinkta nauja gimnazistų prezidentė
- Rudens šventė – skaitovų konkursas
- Gabių vaikų klubo nominacijos ir pirmieji nominantai
- Jaunųjų kūryba

Atėjo nauji...

Šiais metais į mokyklą priimta aštuonios klasės devintokų. Kaip jiems sekasi naujoje mokykloje, atsakė pirmų klasių seniūnai: 1a Agnė Sukackaitė, 1b Egidija Kukarskytė, 1c Sandra Karnilavičiūtė, 1d Vytenė Mockutė, 1e Kristina Baltrėnaitė, 1f Justinas Brazaitis, 1g Ieva Balniūtė ir 1h Dominyka Podoliankaitė. Pirmokai sakė, kad pasirinko „Rasos“ gimnaziją dėl kompetentingų čia dirbančių mokytojų, gerų atsiliepimų, tėvų, kitų pažįstamų žmonių rekomendacijų, dėl sudominusios mokyklos veiklos, gerų egzaminų rezultatų, nes mokykla yra arti namų. Mokiniai šioje mokykloje tikisi susirasti draugų, daugiau sužinoti, ugdyti savo charakterį, prasmingai leisti laiką, baigti mokyklą gerais pažymiais. Naujieji gimnazistai pirmaisiais mėnesiais mokykloje jaučiasi gerai, nes visi kiti mokiniai juos priima ir yra draugiški, nori susipažinti. Patiko tai, kad dauguma mokinių yra tolerantiški, noriai bendrauja ir neatstumia, vieni dėl kitų stengiasi būti vieningi. Susibendravo su kitų klasių mokiniais, bet dar nėra pripratę prie mokytojų tvarkos, mokytis kol kas sunkoka. Pirmokai yra patenkinti mokytojais, nes jie aukštesnės kvalifikacijos ir į mokinį žiūri daug pagarbiau nei kitose mokyklose, nors kai kurių ir prisibijo. Mokiniai džiaugiasi, kad mokykloje yra labai daug veiklos, kurioje galima dalyvauti.

Ramunė Rakauskaitė, 2b

VDU „Rasos“ gimnazijai – 35 metai!

Interviu su gimnazijos direktoriumi Artūru Sakalausku

Kokie Jūsų išpūdžiai po mokyklos 35-mečio šventės Kauno Valstybiniame muzikiniame teatre?

Išpūdžiai iš tikrųjų labai geri. Labiausiai patiko kolektyvas: visi buvo puikiai nusiteikę, turiu omenyje pačią šventę. Aišku, šiomet ji nebuvo tradicinė, kaip mums įprasta. Pasirinkome kitą, iškilmingesnę erdvę, kurioje priėmėme svečius, norinčius mus pasveikinti, ir gavome puikią dovaną – spektaklį „Muzikos garsai“.

Kaip pasikeitė mokykla per 35-erius metus?

Labai pasikeitė. Visų pirma mes tapome keturmete gimnazija iš paprastos vidurinės mokyklos. Ir ne šiaip kokia nors eiline gimnazija, o net drįsčiau teigti, kad viena iš pirmaujančių mieste ir net respublikoje. Dar reiktų pasakyti, kad pasikeitė mokyklos gimnazijos dvasia. Iš sovietinės mokyklos tapome nepriklausomos valstybės gimnazija. Iš esmės pasikeitė kolektyvas. Kaip pastebėjote, jei dalyvavote mokyklos jubiliejaus šventėje, iš ankstesnio didžiulio kolektyvo liko tik trys mokytojai, kurie dirba nuo pat 1979-ųjų, tai mokytojos: Vitalija Marojan, Danutė Narbutavičienė ir Birutė Zakarkienė. Pasikeitė ir mokymo programos. Pasikeitė mokyklos išorė – esame gražūs ir šiltai „aprengti“. Iš tiesų maža dalykų, kurie nepasikeitė. Aišku, pačios pradžios aš neatsimenu. Tais metais mokiausi Vilkaviškio vidurinėje mokykloje, buvau šeštokas. Baigiau lygiai tokią pačią mokyklą, kaip ir ši: to paties projekto, pastatytą tais pačiais metais.

Gimnazijos direktoriumi buvote išrinktas prieš penkerius metus. Ar sunkus šis darbas?

Ir taip, ir ne. Kyla dvejopos mintys: sunku, nes tai yra didelė atsakomybė, reikia priimti sprendimus, kurie ne visada būna populiarūs; ne – nesunku, nes mokykloje dirba didelis ir geras kolektyvas, geri mokytojai ir mokiniai - stipri gimnazijos bendruomenė.

Kaip įsivaizduojate mokyklą po 35-ių metų?

Manau, kad po 35-erių metų mokyklos galime ir neturėti. Ją gali išstumti technologijos: liks būrelis pedagogų ar šiaip mokslo veikėjų, kuriančių mokomąsias programas ir vykdančių egzaminus. Mokymasis bus savarankiškas. Juk dar mano jaunystės laikais rašydavome popierinius laiškus, o dabar juos beveik visiškai pakeitė Facebook'as. Panašiai gali atsitikti ir su mūsų mokykla.

Ar dabartinė mokykla Jus tenkina? Ką norėtumėte joje keisti?

Gimnazijoje nėra viskas gerai. Jeigu jau pastebėjote, per paskutinius dvejus metus vis kas nors kalama, grėžiama, dažoma... Taigi, čia dar yra, ką veikti. Pagaliau ne visų mokinių motyvacija yra pati geriausia. Ne visi atranda norą mokytis, juos sunku sudominti. O tai, žinoma, neįmanoma be mokytojų. Nors kolektyvas ir stiprus, bet visgi reikia pripažinti, kad senstelėjęs – dauguma mokytojų jau yra vyresnio amžiaus. Reikia po truputį naujinti kolektyvą, bet reikia ir perduoti sukauptą vyresnų kolegų patirtį.

Kokie žmonės, Jūsų nuomone, labiausiai nusipelnė kuriant mokyklos bendruomenę?

Nelabai norėčiau ką nors išskirti. Juk mokyklos pasiekimai nėra vieno ar keleto žmonių – jie yra viso kolektyvo nuopelnas: ir mokytojų, ir administracijos. Bet reiktų paminėti išėjusį Anapilin ilgametį direktorių Povilą Andrulį, kuris vedė gimnaziją tautiškumo keliu, ir jo bendražygę, direktoriaus pavaduotoją Birutę Kuklierienę. Bet, žinoma, visi mokytojai nusipelnė didžiausios padėkos.

Ką palinkėtumėte mokyklai, mokytojams bei mokiniams jubiliejaus proga?

Tegyvuoja gimnazija! Tegul šypsosi mokytojai ir mokiniai, nes šypsosi tik tie, kurie yra laimingi!

Ieva Survilaitė, 3f

Sveikiname naująją gimnazistų prezidentę Gabrielę Šalčiūtę!

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiomet, mūsų gimnazijoje įvyko prezidento rinkimai.

Rugsėjo mėnesį savo kandidatūrą iškėlė du gimnazistai – Gabrielė Šalčiūtė, 4e, ir Tautvydas Lumbys, 4h.

Mokyklos fojė buvo paskelbtos kandidatų programos. Rugsėjo 24d. pretendentai pristatė savo veiklos planus visiems mokiniams ir reikėjo apsispręsti, už ką balsuoti. Rugsėjo 29d. iš šešių šimtų šešių balsavusiųjų gimnazistų Gabrielę palaikė trys šimtai penkiasdešimt aštuoni mokiniai.

Prezidentė pasižadėjo tęsti buvusias tradicijas, taip pat įdiegti naujovių, pavyzdžiui, muziką ilgujų pertraukų metu, organizuoti

lektorių ir kitų žymių žmonių paskaitas gimnazijoje, filmų vakarus. Ji rūpinsis, kad gimnazija virstų antraisiais namais – įrengti jaukų kampelį priesalyje, kuriame per pertraukas vyktų neformalus renginiai, mokiniai galėtų pailsėti ir atsipalaiduoti.

Be to, Gabrielė jau turi visuomeninio darbo patirties - savanoriavo Lietuvos Moksleivių Sąjungoje. Ji yra baigusi muzikos mokyklą. Prezidentės teigimu, popamokinė veikla yra tokia pat svarbi kaip ir mokslai, nes tai padeda tobulėti įvairiose gyvenimo srityse.

Kaip ir visiems abiturientams, jai vienas svarbiausių dalykų šiuo metu yra būsimieji egzaminai ir studijos. Gabrielė dar nėra tvirtai apsisprendusi, ką studijuos baigusi mokyklą, bet galvoja apie informatiką arba politiką.

Linkime Gabrielei sėkmės vykdant pažadus ir laikant egzaminus.

Dovilė Mikelionytė, 4e

Rudens šventė – gimnazijos skaitovų konkursas

Spalio 10-ą dieną gimnazijoje vyko tradicinis skaitovų konkursas, skirtas Salomėjos Nėries 110-osioms gimimo metinėms.

Konkurse dalyvavo dvidešimt trys gimnazistai, laimėję atrankas savo klasėse. Mokiniai skaitė šių metų jubiliatų: S. Nėries, J. Aisčio, J. Strielkūno, V. Kukulo, ir kitų poetų kūrinis. Skaitovus vertino mokytojos lituanistės ir mūsų gimnazijos teatro mokytojas bei režisierius, Kauno Mažojo teatro aktorius Arūnas Žemaitaitis.

Laureatais paskelbti šie mokiniai: Marius Bytautas, 3a (mokytoja R. Jurčiukonienė), Ieva Ščerbinskaitė, 4b (mokytoja R. Rakauskaitė),

Domantas Ulmis, 3d (mokytoja V. Mataitė), Greta Liutkutė, 4a (mokytoja V. Bartaševičienė).

Linkime jauniems skaitovams kūrybos džiaugsmo ir sėkmės konkursuose.

Mokytoja Rita Rakauskaitė

Kūrėjai

„Poezijos pavasarėlio“ 2014 laureatę Paulą Litvinaitę kalbina Giedrė Andrulevičiūtė.

Kada pradėjai rašyti, kada sukūrei pirmąjį eilėraštį?

Rašiau šį bei tą jau nuo pirmos klasės, o eilėraščius – vėliau, gal penktoje klasėje.

Kas tave įkvepia kurti?

Dažniausiai tai būna tiesiog sustabdyta ir verta dėmesio mintis, kažkas, ką verta užrašyti. Vėliau iš to išsirutulioja daugiau minčių bei idėjų.

Kokia tema vyrauja tavo eilėraščiuose?

Meilė ir prisiminimai.

Kodėl eilėraštis „Utopija“ yra tavo vizitinė kortelė?

Šis eilėraštis man tiesiog patinka. Jis pirmasis toks – kitoks nei kiti. Be vienodų skiemenų skaičiaus eilutėse, nerimuotas, jame nėra išsakomi jausmai. Jo tema kitokia, jo stilius kitoks. O ir šiaip patiko būdas, kuriuo parašiau eilėraštį. Buvo gal penkta valanda ryto, dažiausi

blakstienas ir pagalvojau, kad visas pasaulis – tuštybių mugė. Taip ir parašiau. Atspausdinau ir nunešiau mokytojai.

Ar kur nors publikuoji savo eilėraščius? Jei taip, tai kur?

Taip, internetiniame „blog“e: www.paulalitvinaite.blogspot.com

Kokios kritikos ar pagyrimų sulauki?

Būna visko. Dažnai kritikos prašau pati, jei abejoju. Rodau šeimai, draugams, klausiu, ką jie norėtų pakeisti. Jei nieko – pati pasiūlau alternatyvą, klausiu, ar toks variantas būtų geresnis. Taip pat sulaukiu ir pagyrų. Neargumentuotos kritikos nepriimu.

Kaip sugalvojai dalyvauti „Poezijos pavasarėlyje“? Papasakok apie jį.

Jau ir anksčiau kirbėjo mintis viešinti kūrinis, dalyvauti rimtesniuose konkursuose ir užsiminiau apie tai mokytojai Vilmai Bartaševičienei, nors nemaniau, kad tai svarbu. Lietuvių kalbos mokytoja pasiūlė dalyvauti šiame renginyje. Sutikau, bet išsigandau. „Čiagi rimti žmonės vertins,“ – pagalvojau. Kūriniai atsidūrė konkurse. Dalyvauti jame man patiko. Ir daugiau atsakomybės, regis, pajutau. Norisi sukurti ką nors rimtesnio, prasmingesnio.

Kas tau yra rašymas?

Iš prigimties nesu menininkė, todėl ir rašymas man nėra gyvybiškai svarbus, trukdo racionalumas. Kita vertus, man tai patinka, tai man pats priimtinausias saviraiškos būdas. Rašydama galiu „išdėti“ juodu ant balto viską taip, kaip yra – negražindama ar nenutylėdama dėl nemokėjimo išreikšti jausmų.

Kaip manai, ar kūryba atskleidžia rašantįjį? Ar tavo eilėraščiai apie tavo išgyvenimus?

Man patinka menas, patinka kurti, bet lygiai taip pat man patinka matematika. Todėl stengiuosi rašyti taip, kad būtų prasminga. Mano kūriniai - mano istorija, mano išgyvenimai, mano svajonės. Todėl ir atskleisti gali daug, jei žinai, ko ieškoti. Apie kiekvieną kuriantį žmogų kalba jo kūriniai.

Gal planuoji skirti daugiau dėmesio kūrybai ir išleisti, tarkim, knygėlę?

Eilėraščių – ne. Knygą apie savo patirtį – taip, tai - mano svajonė.

Utopija

Ir visas tas cukrus, visi marmeladai
Išnyks nespėjus pasauliui susprogti,
Ir visos tuštybės kupinos taurės
Išsilies lentynoj dulkių vitrinos,
Ir šypsenos, kažkur kažkada suvaidintos,
Visas tas melas, triukai, suktos apgaulės
Stos prieš didikus nebūtų karalysčių-
Begalviai pamiršę, kad jie juos sukūrė.
Ir tik džiaugsmas, meilė, tiesa
Tyliai gins mirtinguosius taikius,
Kur gyveno tvirtovėj kantrybės
Laukdami nelauktos pabaigos.
O tada, kai elgetai lenksis karaliai
Ir šypsodami vargšai lenksis karaliui,
Įsivyraus taika uraganų kalnuose,
Kur slėpsis žmonija, šviesai akla.

Sapnas

Akys žvelgia aukštai, aukštai į viršų,
Imu žvaigždę, dar kelias,
Žeriu į saują, byra tarp pirštų,
Lūpos šnabžda nejučia, kužda : būk šalia,
Noriu skristi į Mėnulį, pasigriebti akmenuką
Ir mylėti jį, kaip myliu Tave,
Pažįstu šį beviltišką triuką,
Apgaubiantį spengiančia tyla,
Ieškau Tavo rankos, pasiklydau,

Skauda širdį, be tavęs - jos nėra.

Tąnakt Jie kalbėjo su žvaigždėm,
Dalijos svajonėm didelėm,
Žodžiai skriejo tam migdančiam miglos ore
Ir su vėju ošiančios tamsos išsisklaidė lyg rūke,
Tąnakt šypsojos jiems ir žolės,
Tą naktį visos kovos liovės,
Ji matė, kaip nustemba Jo akys,
Jos lyg pasprukusios staiga,
Nustebina jį patį netyčia. O tada...
Tada pratrūko juokas,
Garsus ir nuoširdus, atvira burna,
Taip juokiasi tik vaikas,
Žaidžiantis numylėtajam kieme.
Tą akimirką ji dovanojo velniui sielą
Vaisių uždraustą nuskindama,
Dovanojo tik už žvilgsnį vieną...
Tą nuoširdumo pabėgimą akyse.
Tą vieną akimirką ji atvertė knygą,
Ir pradėjo skaityti spengiančią tylą.
Tą naktį žodžiai ištarti
Aidi šiandien lyg varpai seni.
Šiandien ji mina apleistais takais,
Kadaise širdžiai mielais.
Prisiminimai kaip dūmai,
Keičias vardai ir kūnai,
Angelai kovoti nebedrįsta,
Jausmai papūtus išnyksta.
Skęsta širdis nusivylimų liūne,
Tik tuštuma išlieka kūne.

Domas Tvarijonas

„Namų darbai“

SVARBIAUSIAS MŪSŲ POELGIŲ VERTINTOJAS – MES PATYS

Ir ne kas kitas! Žmogus – dinamiška būtybė, keičiasi jos mintys ir supratimas apie pasaulį ir visus jame gyvenančius. Mes patys ir tik mes patys suprantame savo mintis ir veiksmus. O žinote, kas lemia mūsų veiksmus? Ogi minėtos mintys! Ar dažnai atskleidi savo ketinimus prieš imdamas veikti? Abejoju. Lieki nesuprastas, nes arba nėra laiko išreikšti savo proto užmojus, arba jiems žodžių nerandi. Jei tai prisimeni, lieka kai kas kuriame nors smegenų kampelyje. Pradedi tada analizuoti savo pasakytus ar nepasakytus žodžius, keltą ar nekeltą ranką, koją ir taip toliau, ir panašiai. Randi priežastis, kodėl visa tai darei, suvoki, kaip kiti galėjo pasijusti. Kiti „ekspertai“ čia nesvarbūs, nebent kokie psichologai, tardytojai, šnipai, ufonautai su „radijukais“, ekstrasensai ir kitokio plauko „brudai“ - jie tikrai gali žinoti, kas dedasi tavo galvoje. Kaip minėjau, žmogus - dinamiška būtybė, tad jis gali dinamiškai vertinti savo poelgius, o vėliau gailėtis. Ką padarysi - žmogaus smegenys toks dalykas, kad niekada neveikia taip, kaip reikia, o kartais išvis iš „normalaus“ veikimo išeina. Apibendrinsiu tai, ką norėjau pasakyti, nes ir mano smegenys išeina iš „normalaus“ veikimo, o ankstesnis puslapis skirtas tuščiam dėstymui, nes nesinaudojau Broniaus Radzevičiaus novele „Kaltė“. O kam to teksto reikėjo? Visas tekstas apie tai, kaip jis gailėjosi, kad pažvelgė į savo močiutę kreivai. Taigi, mokytoja mano samprotavimo nepripažins. Taigi, mes patys esame svarbiausi savo poelgių vertintojai, nes tik mes suvokiame savo mintis prieš ir po įvykdyto veiksmo.

Domantas Bronušas

Kūryba man jau seniai buvo „kompanionas“. Nuo mažų dienų mano galvoje virpėjo daugybę kūrybinių minčių: vos pramokęs pažinti raides ant mažų lapelių, kuriuos vėliau suklijuodavau, rašydavau nuotykių istorijas su piešinėliais. Tėvams tai sukeldavo daug gerų emocijų, nes jie beveik nesuprasdavo, kas parašyta, bet mintis tuose pasakojimuose kažkokia visuomet būdavo. Vėliau buvo laikotarpis, kai kūriau mažiau. Dabar rašau dažniau. Atsirado poreikis išbandyti save ir kitose srityse: muzikos, kino. Turbūt daug kas lėmė šį kūrybinį aktyvumą: brandesnis amžius, pamatytos ir nufilmuotos pasaulio šalys, gimnazija, skatinanti kurti.

Kalbant apie šį kūrinį, viskas prasidėjo nuo svarstymo, ką galėčiau sukurti tokio neįprasto, įdomaus ir šiuolaikiško. Viena rytą atsikėlus „Eglės - Marozų karalienės“ idėja gimė savaime. Kodėl gi nepabandžius pasiremti klasikiniu kūriniumi ir neįprasminus jo savaip, ironiškai, išryškinant šių dienų materializmą ir žmonių silpnybes, - sukurti šiuolaikinę pasaką.

Tad skaitydami mano kūrinį „Eglė - Marozų karalienė“ atsiveržkite diržus, atsipalaiduokite ir juokitės nesivaržydami.

Satyra

Eglė – Marozų Karalienė

Kartą trys seserys nutarė išsimaudyti Nemune. Vardai seserų buvo unikalūs: Mikasė, Kazė ir Eglė. Labiausiai iš seserų išsiskyrė Eglė tokiais ilgais vyriškais tvirtais lyg spygliai kojų plaukais. Visą mėnesį seserys buvo nesiprausios, todėl jos nuėjo išsimaudyti. Netikėtai Eglės drabužiai įkrito į vandenį, į drabužius prilindo daug įvairių šiukšlių ir gyvatė. Priplaukė Eglė ir žiūri - ogi žaltys jos drabužiuose. Tas ir sako:

- Ar tekėsi už manęs, mažule?

Ji ironiškai ir fyfiškai¹ režė:

- Mhm, jo, ištekėsiu...

Ištraukė žaltį abiem rankomis iš marškinių ir šveitė į medį.

Po savaitės į Eglės Balbieriškį atvažiavo Marozų², pasivadinusiu „Žalčiais“, gauja, kurių vadas buvo Marozas. Atėjo nuotakos išsivesti. Tėvai nenorėjo atiduoti savo gražiosios dukrelės ir vietoj jos atidavė sūnų, aprengtą nuotakos suknele. Mat jis buvo stilistas ir siuvo sukneles stambesnėms moterims. Marozai, nepamatę didelio skirtumo tarp Eglės ir jos brolio, pagal žalčių vado aprašymą („Nuostabi vyriškos galios turinti moteris...“) išsivedė nuotaką. Varo su Bumeriu³ pasileidę bumerio muziką, ogi kažkokia keista daugiavaikė moteriškė, pravarde Gegutė, praminta dėl nesirūpinimo vaikais, eidama socialinės pašalpos, ir pažinojusi „Žalčių“ gaują, ir girdėjusi Eglės istoriją prie Nemuno, abejingai prasitarė, jog tai gali būti ir ne Eglė. Ant nuotakos kojų nebuvo plaukų. Žalčiai, supratę klastą, išmetė stilistą ir pasuko atgal į kaimą. Žalčiai apsirengę rimtesne „Adidas“ apranga, užsidėję kepuriuką grįžo pas Eglės tėvus ir sako:

- Ė, vyrai, nu duokit mergikę, baikit rautis.

Persigandę tėvai sugalvojo vietoj Eglės pakišti vietinį ubagą, žadėdami jam „pilstuko“- mat tėvai gerą naminukės biznį buvo prasukę. Aprengė žmogelį nuotakos suknele, davė „įkalt“ ir išvarė pas žalčius. Važiuoja žalčiai, ogi vėl išlenda keistoji moteriškė priešais bumerį. Ir vėl „paspoilino“⁴, kad tai ne Eglė, nes ubagas per daug gražus, kad būtų ji. Žalčiai neapsikentę trečią kartą grįžo, tėvams žadėjo atjungti internetą, jei tuoj pat neduos tikrosios Eglės. Išsigando tėvai, kad į Facebook‘ą negalės nueiti ir su draugais pabendrauti bei pokerio palošti, atidavė Eglę žalčiams.

Tęsinys kitame numeryje.

¹ Fyfiškai – pasipūteliškai.

² Marozas – pasportavęs asmuo, su ne itin geru gyvenimo aprašymu ir mėgstantis dėvėti „Adidas“ treninginę aprangą.

³ Rusiško filmo „Bumeris“ automobilis.

⁴ Paspoilino – išpasakojo, išdavė.

Gabių vaikų klubo „PERPETUUM MOBILE“ naujienos

Nuo šių mokslo metų įsteigėme gimnazistų nominacijas:

- **Nominacija „Draugų draugas“.** Kiekviena klasė išrinks vieną draugiškiausią gimnazistą, vasario mėnesį skelbsime net 32 nominantus!
- **Nominacija „Nė dienos be knygos“.** Kovo mėnesį rinksime keturis gimnazistus (po vieną iš kiekvieno srauto), mūsų bibliotekoje perskaičiusius daugiausiai knygų..
- **Nominacija „Įjunk šypseną“.** Nominantą išrinksime kovo pabaigoje.
- **Spalio mėnesio nominacija „Aš galiu“.** Šią nominaciją laimėjo gimnazistai, per visus 2013-2014 mokslo metus nepraleidę nė vienos pamokos. Tokių mokinių gimnazijoje buvo trys: **Unė Kurtinaitytė, 2b kl., Giedrė Konsevičiūtė, 3d kl., Deividas Pečiulionis, 3d kl.**

Visus nominantus skelbsime „PERPETUUM MOBILE“ stende pirmo aukšto fojė ir apdovanosime. O gal Jūs norite pasiūlyti dar daugiau nominacijų? Rašykite „Pelėdžiukui“ adresu rita_rakauskaite@yahoo.com „Perpetuum mobile“ veiklos koordinatore, direktoriaus pavaduotoja ugdymui Teresė Janulevičienė

O sako – stebuklų nebūna...

Ar įmanoma pavyzdingai lankyti mokyklą? Pasirodo – įmanoma! Pernai trys mūsų gimnazijos mokiniai – Unė Kurtinaitytė, Giedrė Konsevičiūtė, Deividas Pečiulionis – per visus 2013-2014 mokslo metus nepraleido nė vienos pamokos! Mokyklos laikraštis „Pelėdžiukas“ pakalbino šiuos unikalius žmones.

Kaip Jums tai pavyko?

Unė: Iš pamokų nebėgau, o pernai tiesiog nesirgau.

Giedrė: Sužinojus, kad per pirmą trimestrą nepraleidau nė vienos pamokos, apėmė azartas...

Deividas: Nenorėjau sugadinti to, kas jau pasiekta. Esu užsispyręs, nemėgstu vėluoti, turiu išugdytą pareigos jausmą.

Sąmoningai siekėte rezultato, ar tėvai reikalauja nepraleisti pamokų?

Unė: Tėvai neliepia, tiesiog reikia eiti į pamokas ir viskas.

Giedrė: Tėvai nekontroliuoja.

Deividas: Spręsti palieka pačiam.

Ar ir anksčiau buvote tokie pavyzdingi?

Unė: Kismet susirgdavau po vieną ar net po du kartus.

Giedrė: Visada puikiai lankiau mokyklą.

Deividas: Jeigu ligos neužpuls, pakartosiu šį pasiekimą ir šiais mokslo metais.

Ar jaučiatės išskirtiniai?

Unė: Ne... (Juokiasi)

Giedrė: Įvertinau tai kaip asmeninį pasiekimą.

Deividas: Pačiam malonu jausti, kad esi sveikas, užsispyręs, turi pakankamai valios.

Kokia prasmė sėdėti pamokose, kuriose nieko naudingo nesužinai?

Unė: Kad nebūtų „n“ raidės. O jei rimtai, tai toks mano pareigos supratimas.

Giedrė: Nieko nepraleidi, nenukenčia mokslai...

Deividas: Tai mano sąmoningas pasirinkimas.

Kaip Jums pavyksta nesusirgti, gal turite kokį slaptą sveikatos receptą?

Unė: Ne, tai tiesiog buvo atsitiktinumas.

Giedrė: Šiltai apsirengiu, dažnai būnu gamtoje, nes mėgstu fotografuoti, rūpinuosi sveikata.

Deividas: Sveikai maitinuosi, nepersivalgau, o peršalus gelbsti arbatos.

Ko linkėtumėte bendraamžiams?

Unė, Giedrė, Deividas: Valios, užsispyrimo ir sveikatos!

